

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie R 127/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji i uwzględnienie wniosku o stwierdzenia wygaśnięcia prawa do spornego znaku towarowego;
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania przed EUIPO oraz, w razie potrzeby, obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. c) w związku z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2021 r. – Vintae Luxury Wine Specialists / EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)

(Sprawa T-210/21)

(2021/C 228/46)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Hiszpania) (przedstawiciele: L. Broschat García i L. Polo Flores, abogados)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: R. Lopez de Heredia Viña Tondonia SA (Haro, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LOPEZ DE HARO – zgłoszenie nr 17 909 326

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie R 1741/2020-5.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 17 909 326 „LOPEZ DE HARO” (graficzny znak towarowy) dla towarów należących do klasy 33;
- obciążenie kosztami postępowania każdej strony kwestionującej niniejszą skargę.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2021 r. – Mlékárna Hlinsko / Komisja**(Sprawa T-213/21)**

(2021/C 228/47)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Mlékárna Hlinsko a.s. (Hlinsko, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci S. Sobolová i O. Billard)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zakazu udzielania dotacji nałożonego pismem strony pozwanej z dnia 22 października 2020 r., ARES (2020) 5759350;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym prawa podstawowe skarżącej zostały naruszone zarówno bezpośrednio jak i pośrednio przez stronę pozwaną, ponieważ w toku postępowania prowadzącego do przyjęcia zaskarżonych środków strona skarżąca nigdy nie mogła skorzystać z prawa do bycia wysłuchaną.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym pozwana nie ma kompetencji w zakresie przeprowadzania audytu konkretnych dotacji i podejmowania decyzji w przedmiocie konkretnych wniosków o przyznanie dotacji z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Do uprawnień strony pozwanej w tym zakresie należy bowiem jedynie badanie ogólnej zgodności systemów zarządzania i kontroli wdrożonych przez państwa członkowskie, nie posiada ona natomiast żadnych uprawnień w zakresie przeprowadzania szczegółowego audytu i podejmowania decyzji w przedmiocie konkretnych wniosków o przyznanie dotacji złożonych przez poszczególne przedsiębiorstwa.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym pozwana nie ma kompetencji w zakresie wykładni i stosowania prawa wewnętrznego państw członkowskich, ponieważ jej kompetencje są ściśle ograniczone zasadą przyznania określoną w art. 5 i 13 traktatu o Unii Europejskiej. Wszelkie odstępstwa od tej zasady muszą być interpretowane w sposób ścisły, a z łącznej wykładni zasady przyznania i postanowień traktatów jasno wynika, że pozwana nie ma kompetencji do stosowania prawa wewnętrznego państwa członkowskiego. W każdym razie przepisy prawa czeskiego, na które powołuje się pozwana, nie mogą być poddane kontroli na podstawie rozporządzenia nr 1303/2013⁽¹⁾, które stanowi podstawę prawną postępowania audytowego, który doprowadziło do przyjęcia zaskarżonych środków.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym pozwana nie przytoczyła treści przepisów prawa czeskiego, dopuściła się błędu w ich wykładni i stosowaniu. Zamiast wykazać treść prawa czeskiego, jak wymaga tego orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, storna pozwana dokonała rażąco błędnej wykładni prawa czeskiego, a w szczególności sekcji 4c ustawy o konflikcie interesów⁽²⁾, celowo ignorując orzecznictwo sądów czeskich, jak również ostateczną, wiążącą i wykonalną decyzję władz czeskich dotyczącą przedmiotu postępowania audytowego prowadzącego do przyjęcia zaskarżonych środków.